

PROGRAMACIÓ DE TEMPORADA
GENER - MARÇ

DOSSIER DE PREMSA

“EL SUEÑO DE UN HOMBRE RIDÍCULO”

(de Fiódor Dostoievski)

Direcció de RICARDO MOYA i MARIO GAS

DEL 17 AL 28 DE GENER

SINOPSI

Ricardo Moya i Mario Gas dirigeixen “*El Sueño de Un Hombre Ridículo*” de Fiódor Dostoievski, un relat fantàstic on el monologuista, Moya, afirma haver trobat en un somni “la veritat” i decideix transmutar la còlera, el temor, el fàstic... en el despertar cap a la bellesa del món a través de l’amor universal. La història de l’espècie humana i la seva cultura comprimida emmarcada en l’íntim i peculiar viatge iniciàtic d’un home ridícul.

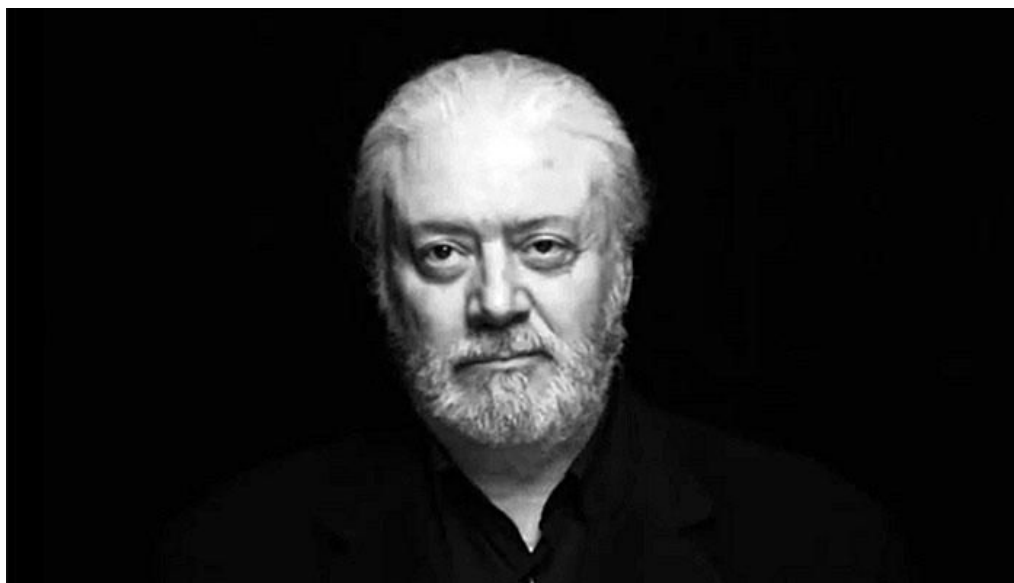
BIOGRAFIA

Ricardo Moya, llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona el 1976, compta amb una trajectòria com a professional de l'escena molt rica, abastant els camps de la interpretació, la direcció i la pedagogia. Ha estat ajudant de direcció de **Mario Gas** en una desena d'òperes i obres dramàtiques. El 1989 va fundar a Santander la companyia Varietats del Cantàbric on va dirigir i va interpretar l'obra *Háblame Como La Lluvia* i altres peces, de Tennessee Williams, i el 1991 va ser director de *La Pasión de Potes*. De la seva activitat docent és destacable que va formar part de l'equip fundador de l'Escola d'Art Dramàtic de Cantàbria, en la qual ha estat professor d'interpretació entre 1988 i 1993. També, el 1993, va obtenir el Premi d'Escenografia Ciutat d'Oviedo pel projecte per a l'òpera *El Cazador Furtivo*, de Carl Maria Von Weber, que va dirigir escènicaament Pilar Miró. Ha intervingut en diverses produccions televisives i cinematogràfiques.

“AMICI MIEI”

Una vetllada amb MARIO GAS

DE L'1 AL 5 DE FEBRER

SINOPSI

Una vida sencera de teatre dona per fer moltes amistats, per mantenir una relació d'afecte particular amb fragments de textos teatrals, poemes, cançons.

Mario Gas fa visibles en aquest espectacle els seus amics literaris i musicals, comparteix aquesta amistat amb tots nosaltres i ens obre les portes a fer noves amistats.

“Amici miei” ens ofereix la possibilitat de sentir de la vora una de les veus més destacades de l'escena de les últimes dècades, com a director d'escena, agitador i creador, sol i en algunes ocasions de la mà dels companys de viatge que ha tingut sempre al seu costat.

BIOGRAFIA

Va néixer a Montevideo durant la gira que els seus pares estaven realitzant per Iberoamèrica amb la companyia del Liceu. Va ser l'iniciador dels cicles de campanyes operístiques del Teatre del Grec de Barcelona. Entre 1989 i 1992 va programar el Festival de Tardor de Barcelona. El 1995 va dirigir *Martes de Carnaval*, de Valle-Inclán, i va rodar la pel·lícula futurista *Atolladero*, per més tard repetir amb *El Pianista*. Va ser nominat al premi Goya al millor actor de repartiment en 1999 per *Amic/Amat*, de Ventura Pons, i va guanyar el 1998 el premi Max a la millor direcció escènica pel musical *Sweeney Todd*. El 2004 va ser nomenat director del Teatro Español de Madrid i ha participat en el doblatge de diverses pel·lícules.

“NO SÓC CORISTA, SÓC UNA ARTISTA”

D'ELISA CREHUET i CLARA FERRER

23, 24 i 25 de febrer i 2, 3 i 4 de març

SINOPSI

“No sóc corista, sóc una artista” és un concert dramatitzat que té un repertori molt variat que va des de els cuplets fins l'òpera. Les cançons estan embolcallats amb petits monòlegs. Cançons i monòlegs creen la dramàtúrgia de l'espectacle.

Realitzat per l'actriu/cantant **Elisa Crehuet** i la pianista/actriu **Clara Ferrer**. Té una duració d'hora i mitja. És apte per tots els públics però recomanable a partir de 10 anys.

L'Elisa i la Clara, treballadores de la “Gran Estrellita Antoja”, una de ajudant de camerino i l'altra de pianista, es veuen, un altra cop, obligades a cobrir l'espectacle de l'estrella debut a l'absència d'aquesta. Avui però, a l'Elisa, els records de la seva època de corista que tenia totalment oblidats i que a poc a poc van surant, ens fan descobrir el seu passat malaltís i obsessiu. Ara sortosament tot està superat. Superats? La Clara no ho veu tan clar.

BIOGRAFIES

ELISA CREHUET

L'any 1973 s'estrena com professional amb la creació col·lectiva **Alies Serrallonga** d'Els Joglars, amb direcció d'Albert Boadella. Des de les hores ha estat sempre submergida dins el món del teatre tan d'actriu com de directora d'escena o ajudant de direcció i en alguns casos autora o coautora.

Alguns dels títols en els que ha participat:

La Torna, (creció col·lectiva) d'Els Joglars (1974/1977). **Desig inútil**, (autora i actriu) (1994/95/96/97/98). **Galls & Dolls** (ajudant de direcció i dramaturgia) dirigida per Mario Gas al Teatre Nacional de Catalunya (1998). **Bendita**, (actriu) espectacle de Ramón Oller a partir de "La Casa de Bernarda Alba". Compayía Metros. Mercat de les Flors i gira (2006/07/08) **La vida és generosa**, monòleg de i per Elisa Crehuet (2010/2011).

A partir del any 1994 amb José Antonio Gutiérrez entra en el món de la Lírica com a co-directora d'escena. Alguns dels títols, entre altres:

Festival de Otoño de Madrid 1998. **Don Giovanni**, (co-direcció d'escena) de Mozart al Teatro Cullas de Gran Canarias. 1999. **Aida** (ajudant de direcció) de Verdi al Gran teatre del Liceu (2001). **Il Tabarro** y **Gianni Schicchi** (co-direcció de escena) de Puccini al Festival de Peralada del 2001.

En el món del cinema i la televisió cal destacar **Oliana Molls**, (T.V3.1986/87) i **Pa negre** pel·lícula d'Agusti Villaronga.

Sempre ha estat vinculada amb el teatre amateur. Fundadora del grup Tai-a-treros de l'Esquirol de 1993 on constantment ha practicat la dramaturgia i la direcció. També ha col·laborat amb el G.A.LL (Grup de Actors del Lluçanes).

En els derres anys amb Clara Ferrer han creat dos concerts dramatitzats: **Marca blanca** i **No sóc corista, sóc una artista**.

CLARA FERRER

Nascuda a Sabadell l'any 1980, s'inicia en el piano des de ben petita i actualment es dedica a la docència. Amb la seva arribada a l'Esquirol coneix l'Elisa i, juntes, preparen el seu primer xou de cuplets per la nit de versions de la Festa Major del 2013. A partir d'aleshores segueixen treballant i realitzen diferents espectacles com "**Marca blanca**" i "**No sóc corista, sóc una artista**".

“COS MEU RECORDA”

(Poemes íntims de Konstandinos Kavafis)

De PAUL BERRONDO (veu) i JORDI BUSQUETS (guitarra)

8, 9 i 10 DE FEBRER

PROPOSTA

Kavafis va ser un poeta grec, una de les figures literàries més importants del segle XX i un dels majors exponents del renaixement de la llengua grega moderna. Interessat per la història, Kavafis va compondre amb freqüència poemes no sobre grans moments històrics, sinó sobre les decadències que els seguien, com el famós *Esperant els bàrbars*, *El Déu abandona Antoni* o *Ítaca*, algunes de les frases dels quals han passat a ser proverbials. També, l'amor furtiu, la sensualitat, els personatges antiherois, gairebé sempre ens moments intemporals, estan molt present a la seva obra. Inspirador de poetes, molts músics han recollit i musicat la seva poesia.

En Paul i en Jordi ens fan la seva especial versió, que surt de l'admiració pel poeta afegint petits detalls de música i cançons que els inspira cada un dels poemes que llegeixen.

BIOGRAFIES

PAUL BERRONDO

Actor basc, fa molts anys que viu a Catalunya. Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre ha participat en nombroses produccions teatrals de la mà de directors com Manel Dueso, Mario Gas, Sergi Belbel, Carme Portaceli i Carol López, així com en diverses pel·lícules (per ex. V.O.S, El perfume, Bwana) i

sèries de televisió, entre les quals destaquen Laberint d'ombres i La Riera on el podem veure fent de cuiner.

JORDI BUSQUETS

Col·laborador habitual d'Albert Pla i Quimi Portet desde l'any 2003 tant en directe com a l'estudi, alma mater dels desapareguts Sapo i músic amb una trajectòria reconeguda als estudis i escenaris. Ha treballat, entre altres, amb Manolo García, Bunbury, Jarabe de Palo, Miqui Puig, Gerard Quintana i Fang. En teatre, ha compostat i interpretat en directe la música de l'adaptació teatral de La Tardor Barcelonina de Francesc Pujols, dirigida i interpretada per Fèlix Pons. Ha compostat i interpretat en directe la música de l'obra de teatre "Nedant cap al Mar de la Xina" dirigida per Paul Berondo. També ha col·laborat en bandes sonores per al cine i T.V. (Carícies de Ventura Pons, Les Coses Grans de Roger Coma, Sexo por compasión de Laura Mañà).

Actualment compagina les seves col·laboracions amb dos projectes propis, un com a Jordi Busquets i l'altre de caire experimental sota el nom de BJune.

Sala de premsa [aquí](#)

Web:

www.laglevateatre.com

Entrades:

<https://www.laglevateatre.com/venda-d-entrades>

SERVEI DE PREMSA

COMEDIA – Comunicació & mèdia sl

Águeda Benítez aguebb@gmail.com

M. [00 34] 605 54 88 80